

Groene Belg 800: Het onmogelijke / "Uw steden zien, doet pijn aan de ogen"

Mediadoc [fa634702@skynet.be]

Verzonden: zaterdag 17 november 2012 17:11

To: Mediadoc [mediadoc.diva@skynet.be]

De Groene 8 0 0

Onafhankelijk Belgisch e-magazine - 17/11/2012 - 14 pagina's

Het onmogelijke / "Het zien van uw steden doet pijn aan de ogen"

EDITO

Het haast onmogelijke ...

Bedankt / Merci

De Groene Belg 1.000 komt dichtbij. En dan hou ik er mee op. Grapje.

In ieder geval, **BEDANKT/MERCI** aan iedereen die er nog bij is als lezer. Sommigen onder u lezen de Mediadoc-publicaties nu al bijna 20 jaar.

Santé - Op uw gezondheid !

In **1993** begon het. Met een eerste gefotocopieerd nummer van '**Paradox**', later omgevormd tot het gedrukte Docu-Nieuws. Over documentairefilm en televisie. Met de jaren werd de inhoud almaar breder. Opvolger DIOGENE(S) was in 2001-2002 het eerste en tot nu toe enige gedrukte tijdschrift voor mediakritiek dat Nederlandstalig België kende, maar er kwam ook al veel maatschappijkritiek in aan bod. Wat nog meer het geval was in het ezine e-DIOGENE(S), in 2009 opgevolgd door het kwasidagelijkse De Groene Belg, in 2012 aangevuld met maandelijks The Green European.

Er gebeurt overigens elke dag zoveel waar je als vrije denker kritische kanttekeningen bij kan plaatsen, dat ik me nu al afvraag hoe De Groene Belg er in **2.050** zal uitzien. Dan zal ik 92 zijn en gezien de energie die mijn 89-jarige buurvrouw nog heeft, moet het mogelijk zijn om u dan nog Groene Belgen te doen toekomen. Indien u er dan nog bent. Hoog tijd om met die **reeks over gezondheid** te beginnen, die u beloofd werd toen de vrouw van Eric Goeman meldde dat Eric zwaar met zijn hart sukkelde. Als je ziet hoeveel geëngageerde mensen door hun gezondheid onderuit gehaald worden, dan ligt daar nog veel werk te wachten.

Hoop

Gezondheid is letterlijk **iets 'dubbels'**. 'Dubbels' in de zin dat je er veel kan voor doen maar het toch niet geheel in eigen hand hebt. 'Dubbels' ook omdat het zowel fysiek als **mentaal** is. En jullie en mijn eigen mentale gezondheid, daar moet ik als publicist, een stuk verantwoordelijkheid voor opnemen. U elke dag murw slaan met negatief nieuws, daar wordt niemand beter van. Maar zo'n Suske en Wiske-nummer dat het aangename aan het inhoudelijke koppelt, dat vrolijk een mens op. Dat doet me denken aan die lezeres uit Schaarbeek die jaren geleden toen ze haar abonnement vernieuwde, er bij schreef: **"Bedankt om ons hoop te bieden."** Deed en doe ik dat wel ? Hoop bieden ?

Dit jaar schreef diezelfde lezeres - iemand die ik overigens nog nooit ontmoette - dit bij haar abonnementsvernieuwing: **"STEUN VOOR EEN VRIJE GEPASSIONEERDE STEM"**.

Een dag later mailde een lezer van de overkant van de wereldbol: "Ik heb nog altijd enorm veel respect voor je enthousiasme en daadkracht om met je initiatieven jouw steentje in de rivier te verleggen. Dat zal niet gauw veranderen, ook al ben ik het niet altijd helemaal eens met wat je schrijft."

Onmogelijk Onafhankelijk ?

Als er één lezer is waaraan ik niet hoeft te twijfelen of hij hier met naam en toenaam vermeld mag worden, dan wel **Tony Mary**. Onlangs zond de man die het als VRT-CEO opnam tegen het NVA-tuig rond Geert Bourgeois, een mail naar zijn kennissen waarin dit te lezen viel: "Ah onze onafhankelijke Vlaamse media... die ons informeren zonder schroom en zonder bijgedachte. Om een kritische noot in het Vlaams medialandschap te behouden raad ik jullie aan om een abonnement te nemen op De Groene Belg (info onderaan deze mail). De Groene Belg is **een kritisch, onafhankelijk, links e-zine dat wars van alles en iedereen** quasi dagelijks zijn mening spuit op een zeer bijzondere manier."

Het vervolg laat ik weg, omdat het hier anders teveel "eigenstoef" wordt. In een andere mail schreef Tony aan één van onze bekendste politici dat "De Groene Belg zowat **de enige kritische bron** moet zijn die in het Vlaamse Medialandschap overgebleven is."

Jaren geleden stelde Freddy Sartor in 'Film & Televisie' (nu 'Filmmagie') ook al dat ik "stilaan zowat de meest kritische stem van Vlaanderen" geworden was, "naast natuurlijk Jaap Kruithof".

Jaap is er ondertussen niet meer. Wie vult de leegte ?

Dat van die "enige kritische bron" zou ik met één woord willen aanvullen: misschien is De Groene Belg wel "de enige **onafhankelijke** kritische bron". Alhoewel: er zijn bv. ook LEF (<http://www.lef-online.be/>) en www.Uitpers.be die bij mijn weten geheel zonder subsidies of partijbanden werken. Verder schurkt echter bijna iedereen zich wel ergens tegen aan. Diverse nieuwe media-initiatieven hebben zich al heel ouderwets opgesteld door overheidssubsidies te ontvangen - zoals De Wereld Morgen, dat zich ook door het 'middenveld' laat sponsoren - of er naar te hengelen. Kan je dan nog beweren onafhankelijk te zijn ? "Diens brood men eet, diens woord men spreekt." De overheid, de politieke alsook de economische en andere machthebbers, daar moet je niet bij aankloppen om steun. Die moet je continu kritisch in het oog houden.

Tegelijk moet ik mijn eigen onafhankelijkheid **relativeren**: ook ik kan niet schrijven over alles waarover ik wil schrijven. Om maar één iets te vermelden dat u wel zult begrijpen: ik ga niet de misdaad onderzoeken. Nochtans belangrijk, zoals deze week een reportage in Panorama over de mafia aantoonde.

Onafhankelijk van burger én van de macht

Zoals het tijd wordt dat er meer niet-gesubsidieerde journalistieke initiatieven komen, zo moeten er ook **meer journalistieke initiatieven komen die de burger niet naar de mond praten**. Dat doen de commerciële en staatsmedia al genoeg. In het boek van Guido Van Liefferinge over zijn ervaringen met De Persgroep, lees je dat Van Thillo wil dat zijn journalisten er van uitgaan dat "de lezer altijd gelijk heeft". Wijlen KUL-prof Wim Van De Biesen stelde dat volgens Van Thillo "de journalist niet moet schrijven wat de lezer **moet** weten. Hij moet schrijven wat de lezer **wil** weten."

Want die lezer moet via leuke artikels **geprepareerd/voorbereid** worden om vervolgens zijn beschikbaar gemaakte hersens - om met de woorden van een TF1-baas te spreken - te verkopen **aan de adverterende bedrijven**. Maar ook **aan de politieke stromingen** die passen in het kraam van onze steenrijke media-uitgevers. De families Van Thillo, De Nolf, Leyssen & Co: ze behoren tot de rijksten van het land. Wie voor zulke (dames en) heren wil werken, weet dat hij niet moet afkomen met linkse of ecologische analyses. Zie bijvoorbeeld hoe negatief de commerciële pers bijna continu over de vakbonden bericht. Je zou nog gaan vergeten dat die organisaties dienen om de werkende mensen niet terug te laten katapulteren naar "de tijd van Daens".

We hebben dus nood aan **meer journalistieke initiatieven die de machtigen en rijken niet naar de mond praten**.

Publiek, Media en Macht: wie volgt wie ?

Op woensdag 7 november gaf oud-VRT-journalist **Walter Zinzen** op de Antwerpse Boekenbeurs, tijdens de themadag: 'De naakte journalist' een toespraak waarin hij beweerde dat "de vraag waarom de media zo lief zijn voor de N-VA beantwoord werd door politicoloog Dave Sinardet. Hij zei dat journalisten bang zijn om hun publiek te mishagen. Waarmee hij een stelling bevestigt die ik al jaren, zonder succes, verkondig: **de media maken de publieke opinie niet, ze volgen ze**. Door dat te doen versterken ze de trends, zeker als het gaat om de populariteit van personen, of het nu politici zijn, sporthelden of acteurs."

Was het maar zo eenvoudig. De waarheid is ook hier weer dubbel.

- **Ja**, de media volgen de publieke opinie want als ze geen aansluiting vinden bij de behoeften en instinctieve verlangens van de mensen - die ze intensief laten bestuderen - dan kunnen ze de hersens van de bevolking niet klaarmaken voor de reclame voor de bedrijven en de dominante financiële en politieke belangen.
- **Nee**, de media volgen de publieke opinie niet want **de media dienen wel degelijk om de publieke opinie te kneden**. Om hun separatistisch-flamingantische agenda uit te dragen bv. Zou het tegenovergestelde niet verbazingwekkend zijn ? Waarom zouden steenrijke families zoals die van Leyssen, Van Thillo en De Nolf hun mediamacht niet gebruiken om bijvoorbeeld de PS in een slecht daglicht te stellen ? Of om de voorstellen voor een vermogenstaks onpopulair te maken bij een bevolking die daar in meerderheid wel voor te vinden is ?!

Van Thillo en De Nolf. Volgens oud-VRT- journalist W. Zinzen "maken zij de publieke opinie niet".

Het zullen dan wel de elfjes zijn die dat in hun plaats doen.

A propos: en wat is dan **de echte reden waarom de media zo lief zijn voor NVA** ? Is dat niet omdat NVA een (extreem-)rechtse patroonspartij is die de belangen van de 'Vlaamse' rijken in dit land dienen wil ? Is dat ook niet omdat de media onwillig zijn om te onthullen hoe de NVA zich bedient van de migratieproblematiek die een groot deel van het links kiezerspubliek in handen van (extreem-)rechts drijft en zo de linkerzijde enorm verzwakt ? Maar als politicoloog Dave Sinardet - ooit nog medewerker van DIOGENE(S) - dat aan de massamedia zou vertellen, zouden ze hem snel links laten liggen. Letterlijk. Dat weet Dave ook. Dus doet hij aan zelfcensuur.

De Aarde eerst

Het volstaat overigens niet om én de burger/mediaconsument én de machtigen, niet naar de mond te praten om in deze tijden van ecologische verloedering, werkelijk aan onafhankelijke journalistiek te doen.

Het belangrijkste verschil tussen De Groene Belg en 99,99 % van de Belgische media is dat het hier niet de mens eerst, maar **"Earth first"** is. Dat **botst** zoals ik het in het **"Pleidooi voor een ecologische journalistiek"** schreef, **met de directe belangen van praktisch alle medemensen**. Zeker indien je daar conclusies uit trekt op vlak van geboortebeperving, migratievermijding enzoverder. Dan krijg je zelfs ruzie met 'boegbeelden van de kritische journalistiek' zoals Walter Zinzen - ook een ex-Groene Belg-lezer- die er in slaagde om in het boek dat hij na en over zijn journalistieke VRT-loopbaan schreef, niet één woord over het milieu te schrijven.

Het absurde van een stedelijk ecologisme

Waar staan we nu ? Qua inhoud ? Wat is er nieuw bijgekomen op onze reis ? Het is een vraag die ik wil stellen bij elk 100-ste nummer van dit ezine.

Wel, het ecologische staat meer dan ooit voorop. De mens is onderdeel van een groter levend geheel en dat geheel is belangrijker dan de mens die er immers niet zonder kan. Wie dat niet wil inzien, moet niet aan De Groene Belg beginnen. Temeer daar het groen-anarchisme - dat ook de hoofdmoot uitmaakte van het eerste nummer van The Green European - ons helpt in te zien hoe de mens terug een bescheiden plaats moet leren innemen in de natuur. Daaruit vloeit voort - en dat was nieuw in 2012 in De Groene Belg - dat wie echt ecologisch denkt, ook **anti-stedelijk** denkt. De nonsens die de commerciële media verspreiden dat je om ecologisch te leven, in de stad moet wonen, is van dezelfde soort als het Orwelliaanse "wie de vrede wil, moet de oorlog voorbereiden".

De steden en zeker de grote steden, de mega-miljoenen-steden, moeten verdwijnen. Basta. En ze zullen verdwijnen. Zodra een bepaalde diersoort al de rest overwoekert, ontstaan er in de lieflijke maar ook bikkelharte aardse natuur altijd parasieten die de overdaad van de ene soort, er weer onder krijgen. Ziektes zullen uitbreken waar de wetenschap geen kruid tegen gewassen zal hebben. Stads- en godsdienstoorlogen zullen woeden. Overstromingen zullen heelder kuststeden wegvegen. **"Steeds meer mensen krijgen steeds nattere voeten - De meest bedreigde kuststeden ter wereld "** titelde een krant vorige week nog.

Wat de 'ecologische partijen' die zich in veel landen als **stadspartijen** ontpoppen, proberen te doen - de bevolking zoveel mogelijk in steden bijeenbrengen zodat er nog wat 'platteland' kan gered worden - getuigt van de kortzichtigheid die zo typisch is voor het merendeel van het mensdom. Geboortebeperving jongens en meisjes van Groen en Ecolo, én migratievermijding. Als je daar niet aan wil, hou er dan maar mee op. Dan kan je evengoed de **NVA laten doen** want die wil bij monde van minister Muylers ook werken aan de "verdichting" van de bevolking van wat nu al in Vlaamsche grootspraak "de metropool Vlaanderen" wordt genoemd. Straks 7 miljoen Vlamingen ! 7 miljoen ! Welke rechtsgeaarde NVA'er krijgt daar geen orgasme van ?

Ook NVA-minister Muylers wil stadsbevolking 'verdichten'. Alvast één punt waarop Groen en NVA fijn kunnen collaboreren.

Om het absurde van het 'stedelijk ecologisme' aan de vele stedelijke lezers van dit ezine proberen duidelijk te maken, volgt

hierna de befaamde toespraak van **Seattle**, waarin ook deze zin voorkomt: "Het zien van uw steden doet pijn aan de ogen."

Voor een vrijheidslievend groenlinks België

Verder blijft De Groene Belg 'uiteraard' echt links, wat inhoudt dat extreemrechts hier verder verketterd wordt dat het een plezier is om zien maar dat ook de valse linksen - de sociaal liberalen van SPa en binnen de PS met name - in hun blootje gezet worden. En ook radikaal links wordt niet gespaard, onder andere omdat het vaak het belangrijkste - de Aarde - vergeet.

Alsook omdat het te dirigistisch is, te autoritair. Iets waar elke **goede anarchist** die voor zichzelf wil nadenken, een broertje dood aan heeft net zoals elke anarchist alle godsdweperijen liefst ziet verdwijnen. **Vrijzinnig dus**, die Groene Belg, tot in de kist én daar voorbij. Mochten God, Allah en Hare Sjitma toch nog niet dood zijn, dan is het onze Luceferiaanse plicht om hen na onze dood vooralsnog de nek om te wringen. Omdat ze zelfs hun trouwste dienaar Damiaan lieten weggroten op Molokai. Omdat ze dagelijks onverschillig toekijken hoe moeders sterven bij de bevalling, hoe babies doodgeboren worden, hoe peuters al kanker krijgen ... Hoe oude mensen jarenlang liggen weg te kwijnen. Als god bestaan zou, is het een Monster. Godsdienstonderwijs moet derhalve verboden worden. Kinderen mogen daar door volwassenen niet geestelijk mee verkracht worden. **Het moet als een kinderrecht erkend worden om vrij van godsdwang te mogen opgroeien.**

Vierde pijler - na 1) het ecologische, 2) het anarchistische, 3) het linkse - van De Groene Belg is het inter-nationalistisch Belgicisme. Altijd inter-nationalistisch de ogen open voor de wijde wereld, maar ook verdedigend wat België tot zo'n waardevol land maakt: onze meertaligheid, onze georganiseerdheid, onze democratische instellingen die al begonnen in de 14de eeuw (Charter van Kortenberg 1312), onze sociale voorzieningen, onze groene longen van de Kempen en de Ardennen. Wie hier wil komen meewerken en meedenken met respect van wat België België maakt, is welkom. Wie onze eeuwenoude democratische en sociale tradities wil vervangen door een achterlijke dictatuur van éénder welke signatuur, sluit zichzelf buiten.

Zoeken naar + respect voor de realiteit

Zo hebben we de vier uitgangspunten van dit ezine nog eens gehad. Geen gebrek aan duidelijkheid daarover. De meeste media beweren objectief te zijn, maar dat dient om hun commerciële agenda's te verbergen. Agenda's die elk beginnend journalist verondersteld wordt, stilzwijgend in zich op te nemen.

Nog een belangrijk **5de punt** is het journalistiek/filosofisch **zoeken naar en respect voor de realiteit**. Een voorbeeld: er zijn heel wat groene energietechnologieën in ontwikkeling, maar nu blijkt dat die een hoop negatieve kanten hebben, moet dat vermeld worden. En wanneer een organisatie zoals het Wereldnatuurfonds topmannen van bedenkelijk allooi heeft, dan krijgt het WWF de wind van voren. Maar mogen ze ook reageren. Zo'n aanpak kan alleen als je niet door dat soort ngo's gesponsord wordt.

Soepelheid van redeneren

Nieuwe lezers van De Groene Belg wordt gevraagd of ze de 4 à 5 grote uitgangspunten zien zitten. Toch zijn er ook nu nog abonnee's waarvan ik goed weet, dat het ecologische voor hen toekomstig is, dat ze De Groene Belg vooral lezen wegens zijn Belgicisme.

Andere lezers **haakten** dan weer **af** omwille van dat Belgicisme én de harde opstelling tegenover NVA. Maar dit ezine heet niet voor niets De Groene BELG.

De stukken over overbevolking vormen ook regelmatig een breekpunt. Daar hebben zelfs vroegere medewerkers op afgehaakt. Toch blijven ze komen, die stukken. Wie ecologisch denkt, kan niet om de overbevolking heen.

Verder zijn er mensen die afhaken om de duivel weet welke redenen. Het heeft me de voorbije jaren bij momenten **paranoïde** gemaakt, vooral omdat het nogal eens mensen waren die eerst vol lof waren. Plots haken ze af. Te emotionele zielen ? Te rap op hun teen getrapt ? Of was het mijn schuld ? Te ongenueanceerd geweest ? Zal ik mijn tong voortaan elke keer dubbeldraaien ? Wat voor een leven wordt dat dan ?

Een nieuwe factor om over te struikelen, is het anti-stedelijke discours. Ik begrijp dat het voor lezers die in de stad wonen, slikken is. Maar nog eens: wie ecologisch wil leven, kan niet de stad ophemelen. Indien u daar **niet mee akkoord** bent, kunt u twee dingen doen: **in discussie gaan of het afbollen.**

Liefst van al heb ik natuurlijk dat u in discussie gaat. Vaak leidt dat toch tot een nuancering aan beide kanten, of op zijn minst tot begrip.

Maar meestal haken mensen op zo'n aspect af. Als me één ding bedroeft na al die jaren van publiceren, dan wel het **onvermogen** bij velen om een **kritische dialoog** aan te gaan. Van zodra je kritiek op iemands standpunten uit, klappen de meesten dicht. Wat "de vader van Marie Rose" zoals de presentator van "Reyers Laat" hem deze week introduceerde; NVA-politicus Morel - nu overal in de media mag beweren over de Chinezen - dat je hen moet toelaten hun 'gezicht te bewaren' - geldt dat niet voor bijna alle mensen ?

Zelfs met iemand zoals Geert Zagers die in zijn boek "Jonge honden, is er nog toekomst voor de journalistiek ?" beweert dat de toekomst aan de journalisten is die met hun publiek dialogeren, kwam het nooit tot een discussie nadat ik zijn boek kritisch én respectvol recenseerde.

Als mensen eens zouden leren dat **veel standpunten** maar ideeën zijn en **niet je wezenlijke ik** vormen. En die ideeën kan je vervangen wanneer iemand je betere ideeën aanreikt. Met zo'n opstelling, wordt het een stuk makkelijker dialogeren.

In ieder geval: wie De Groene Belg wil volgen, moet een beetje **souplesse** tonen. En mag dan op zijn of haar beurt ook van mijn kant, alle bereidheid tot discussie verwachten.

 Jan-Pieter Everaerts

NATUURLIJK DENKEN

Naar aanleiding van de hervorkiezing van president Obama, kregen we de jongste maanden weer tal van televisie-reportages over het land dat volgens kapitalistische economen de leidinggevende mogendheid in de wereld is: de Verenigde Staten van Amerika.

Het rijkste land ter wereld waar tientallen miljoenen burgers in armoede leven en waar grote delen van de openbare infrastructuur in vergelijking met die in Europa, er erbarmelijk bijliggen. De prijs voor het op de been houden van het machtigste agressieleger ter wereld.

Maar wie heeft bij het zien van al deze beelden van de USA, **nog teruggedacht aan de oorspronkelijke mensen van het land - de 'Indianen' ?**

Dat die 'Indianen' een andere kijk na houden op de aarde - de Zuid-Amerikaanse Indianen/Native People spreken van **Pacha Mama** / Moeder Aarde - komt tot uiting in de speech die wordt toegeschreven aan **Sealth/Seattle** (1786-1866), leider van de Suquamish en Duwamish volkeren.

Een speech met de beroemde zin er in: **"Het zien van uw steden doet pijn aan de ogen van de rode man."**

Bij het maken van dit nummer van De Groene Belg nam ik **"De ogen van de panda - Een kwarteeuw later"** van Etienne Vermeersch erbij. Daarin staat die speech afgedrukt. Maar toen ik op de drie pagina's die de speech in het boek beslaat, de zin over de steden zocht, was die niet te vinden. Blijkt dat - zoals in de inleiding vermeld - Vermeersch slechts **"enkele fragmenten"** van de speech opnam. Dat van de steden liet hij weg. Vond hij dat niet relevant ? Omdat hij zelf in een stad (Gent) woont ? (*)

Op <http://magazine.diamental.nl/literatuur/schrijvers/harrie/sealth.htm> valt een min of meer **integrale versie** van de speech te vinden. Speech die zou zijn uitgesproken in **1854** tegenover gouverneur Stevens, die in naam van de Amerikaanse president het territorium van de Indianen kwam opeisen. Indianen die niet alleen door het noodgedwongen oorlogvoeren tegen de blanken maar voornamelijk door de besmettelijke ziektes die de blanken meebrachten, gedecimeerd waren.

In zijn boek sluit Vermeersch zijn inleiding op de speech af met te stellen dat **"sinds het begin van de jaren zeventig deze rede hoog in aanzien staat in milieubewuste kringen"**. Wel, laat die "milieubewuste kringen" dan wel de integrale versie van de speech lezen, de versie waarin het ook gaat over de steden. (jpe)

(*) Bij het terug bladeren door **"De ogen van de panda - Een kwarteeuw later"** lees ik ook hoe Vermeersch **antropocentrisme** noodzakelijk acht als **"solide onderbouw voor een milieu-ethiek"**. Maar je kan ook van mening zijn dat het antropocentrisme - het systematisch denken vanuit de mens - de oorzaak vormt van al onze ecologische problemen.

"Het zien van uw steden doet pijn aan de ogen"

De toespraak van Sealth/Seattle

Vertaald en bewerkt door Linsky

Omdat er in de loop der jaren nogal wat verkorte versies en frases van de toespraak van Sealth gepubliceerd werden, voornamelijk in het Engels, heb ik me de moeite getroost om er zoveel mogelijk van op te sporen en de puzzel van fragmenten te ontwarren en de essentie van Sealths woorden, opnieuw vrij weer te geven in zijn eigen stijl en waarde. Het is onmogelijk gebleken om de originele tekst te vinden, omdat zelfs de oudste al niet meer een exacte weergave was. Desondanks boden heel oude publicaties uit oude Amerikaanse journaals de uitkomst.

Hierbij dus een vrije Nederlandse vertaling van de inspirerende woorden van Sealth, rond Kerstmis 1854. Uitgesproken ten overstaan van duizenden toehoorders, verwoordend wat de werkelijke essentie van het mens-wezen is of zou moeten zijn.

Henry A. Smith publiceerde de toespraak 33 jaar later voor het eerst, op 29 oktober 1887 in de 'Seattle Sunday Star'. Sindsdien is zij vele malen herhaald, vertaald, bewerkt en voornamelijk op eigentijdse wijze weergegeven. Het stadje Seattle is uit eerbied en respect vernoemd naar de leider Sealth van de Suquamish- en Duwamish-indianen, maar omdat men de naam niet goed uit kon spreken werd die verbasterd.

Of de woorden die Sealth nu wel of niet letterlijk zijn weergegeven is hier niet van erg groot belang, omdat enkel een blinde ziel de schrijnende essentie van de inhoud niet kan vatten.

Linsky

"Deze woorden zijn als sterren, ze verdwijnen niet!"

Onder leiding van gouverneur Isaac Stevens trachtte men de Indianen hun grond afhandig te maken, waarbij men uitspraken als de volgende niet schuwde: "De grote blanke vader zond mij om voor eeuwig vrede en vriendschap tussen het rode en blanke ras te brengen."

Rond kerstmis 1854 was het gebied van de zes stammen van Sealth aan de beurt. Te midden van de federale delegatie van president Franklin Pierce en duizenden Indianen die onder Sealth's gezag stonden hield Sealth als antwoord zijn indrukwekkende rede.

Hier volgt de verpletterende aanklacht die actueler is dan ooit ! Na de presidentiële vertegenwoordiger zwijgend te hebben aangehoord, stond Sealth op. Met een gebaar van grote waardigheid legde hij zijn linker hand op het hoofd van de gouverneur en wees met de ander naar de lucht.

Even zweeg hij en begon toen te spreken:

"De hemel boven ons, die al ontelbare eeuwen tranen vol erbarmen geschreid heeft over mijn volk en die ons onveranderlijk en eeuwig toeschijnt, kan veranderen. Vandaag is zij helder, morgen kan zij bewolkt zijn.

Mijn woorden zijn als de sterren, ze verdwijnen niet.

Op wat Sealth zegt kan het grote opperhoofd in Washington vertrouwen, met dezelfde zekerheid als hij kan vertrouwen op de wederkeer van de zon en de seizoenen.

In grote bezieling richtte hij zijn armen ten hemel en sprak als volgt verder:

"Het grote opperhoofd in Washington heeft gesproken: Hij wenst ons land te kopen. Het blanke opperhoofd heeft ook gesproken over vrede en vriendschap. Hij is ons goed gezind en laat ons in die vriendschap groeten. Dat is heel erg goed en vriendelijk van hem, want wij weten dat hij die vriendschap eigenlijk niet behoeft.

Zijn volk is talrijk, even talrijk als de grashalmen die de eindeloze prairies bedekken. Mijn volk telt nog slechts weinigen... Zij gelijken de verspreide bomen op een door de stormwind geteisterde hoogvlakte.

Het grote...en naar ik veronderstel... goede opperhoofd laat ons weten dat hij onze gebieden wil kopen en bereid is ons genoeg land te laten om ruimschoots van te kunnen leven. Dat lijkt mij rechtvaardig, edelmoedig zelfs, want de rode man heeft geen rechten meer die het blanke opperhoofd hoeft te eerbiedigen. Het aanbod is misschien ook wijs, aangezien wij ook geen uitgebreide gebieden meer nodig hebben.

Er zijn tijden geweest waarin onze volkeren het land bedekten, zoals de golven van een door de wind gerimpelde zee de met schelpen bezaaide bodem bedekken. Maar die tijden zijn reeds lang vervlogen en zijn..evenals de machtige stammen...nu slechts een droevige herinnering.

Ik wil niet stilstaan bij, noch treuren over ons vroegtijdige verval. Evenmin wil ik mijn broeders met de bleke gezichten het verhaasten hiervan verwijten, aangezien ook ons wellicht iets te verwijten valt.

De jeugd is impulsief. Als onze jonge mannen kwaad zijn over een werkelijk of vermeend onrecht en hun gezichten met zwarte verf vervormen, betekent dit dat hun harten zwart zijn. Dan zijn onze oude mannen en vrouwen niet in staat hen tegen te

houden en zijn zij dikwijls wreed en meedogenloos. Zo is het altijd al geweest....Zo was het ook toen de blanke man onze voorvaders naar het westen begonnen te drijven. Maar laten wij hopen dat de vijandelijkheden tussen onze volkeren nooit weer terug zullen keren. Wij zouden alles te verliezen hebben en niets te winnen.

Door de jonge krijgers wordt wraak als een overwinning beschouwd, zelfs als dat hen het leven kost. Maar de oude mannen die in tijden van oorlog thuis blijven en de moeders die zonen te verliezen hebben weten wel beter.

Over het aanbod ons land te kopen zullen wij dus beraadslagen.

Hoe kan men echter de lucht, de wind of de warmte van het land kopen of verkopen? Elk stuk land is heilig voor mijn volk. Iedere spar, die glanst in de zon, elk zandstrand, elke nevel in de donkere bossen, elke open plaats, elke zoemende bij is heilig in de gedachten en de herinneringen van mijn volk. Het sap dat in de bomen opstijgt, draagt de herinnering van de rode man. Een dode blanke man vergeet het land van zijn geboorte als hij zijn tocht naar de sterren begint.

Onze doden vergeten dit prachtige land nooit ! Het is de moeder van de rode man. Wij zijn een deel van de Aarde en de Aarde is een deel van ons. De geurende bloemen zijn onze zusters, het rendier, het paard, de grote adelaar onze broeders! De schuimkoppen in de rivier, het sap van de weidebloemen, het zweet van de pony en van de man, het is allemaal van hetzelfde geslacht, óns geslacht! Als dus het grote opperhoofd uit Washington laat zeggen dat hij ons land wil kopen, vraagt hij wel erg veel van ons!

Het grote opperhoofd laat zeggen dat hij voor ons een plaats zal reserveren waar wij rustig kunnen leven. Hij zal onze vader zijn en wij zijn kinderen. Onze goede vader in Washington... want ik veronderstel dat hij nu evengoed onze vader is als de uwe, nu koning Georges zijn grenzen naar het noorden heeft verlegd...onze grote en goede vader, zei ik, laat ons weten, dat hij ons zal beschermen, als wij doen wat hij zegt.

Zijn dappere krijgers zullen een vurige muur van kracht voor ons zijn en zijn machtige oorlogsschepen zullen in onze havens liggen. De Hidas en Simpsons uit het verre noorden, vanouds onze vijanden, zullen onze oude mannen, vrouwen en kinderen geen angst meer aanjagen. Dan zal hij werkelijk onze vader zijn en wij zijn kinderen.

Maar kan dat wel ? Zal dat ooit kunnen ?

Uw God is niet onze God! Uw God heeft uw volk lief en haat het mijne. Hij slaat Zijn machtige, beschermende armen liefdevol om de bleekgezichten en leidt hen bij de hand als een vader zijn kleine jongen. Maar zijn rode kinderen heeft Hij in de steek gelaten! Tenminste...als zij werkelijk zijn kinderen zijn ...

Onze God, de Grote Geest schijnt ons verlaten te hebben. Uw God laat de kracht van uw volk elke dag toenemen: Hij zendt machtige machines om de blanke man te helpen bij zijn werk en Hij bouwt grote wigwams voor hem. Spoedig zullen zij het hele land bevolken en overspoelen, zoals de rivier na een plotselinge regenval zich door de kloof stort..... Ons volk ebt weg, een vallend getij dat nooit terug zal keren.

De God van de blanke man houdt niet van ons volk, anders zou Hij het wel beschermen. Wij schijnen verloren kinderen te zijn, die zich tot niemand om hulp kunnen wenden.

Hoe zullen wij dan ooit broeders kunnen zijn? Hoe kan uw God dan ooit onze God worden, ons opnieuw voorspoed brengen en de dromen van terugkerende grootheid in ons doen ontwaken? Indien wij een gemeenschappelijke Hemelse Vader hebben, dan is Hij vooringenomen, want Hij kiest voor zijn blanke kinderen. Onze kinderen spelen niet samen met die van u en onze oude mannen vertellen heel andere verhalen.Wij zijn tot weeskinderen verworden!..... Wij hebben Hem nooit gezien. Aan u heeft Hij de wetten gegeven, maar voor zijn rode kinderen, met wie dit ontzaglijke continent bezaaid was, zoals de hemel met sterren, had hij geen boodschap...

Nee, wij zijn van een ander ras! Wij hebben een verschillende oorsprong en een andere bestemming. Wij hebben niets gemeen. **Voor ons is de as van onze voorvaders heilig en hun rustplaats is heilige grond. U zwerft ver weg van de graven van uw voorouders en naar het schijnt, zonder wroeging.** Uw doden houden niet meer van u en uw geboortegrond, zodra zij door de poorten van het graf zijn gegaan en dwalen tot ver voorbij de sterren. Spoedig zijn zij vergeten en keren nooit meer terug. Onze doden vergeten de prachtige wereld die hun het leven gaf nooit. Zij houden nog steeds van de groene valleien, haar bruisende stromen, haar majestueuze bergen, stille dalen en groen omzoomde meren en baaien. Zij zijn altijd met een tedere, liefdevolle genegenheid vervuld voor de levenden met eenzame harten. Zij keren dikwijls terug van het gelukkige jachtveld om hen te bezoeken, te leiden, te troosten en te bemoedigen. Dag en nacht kunnen niet samen zijn. De rode man is bij het naderen van de blanke man steeds weggetrokken, zoals de nevels in de heuvels vluchten en ochtendmist verdwijnt bij het opkomen van de zon.

Uw godsdienst werd door de ijzeren vinger van uw God in stenen tafelen geschreven, opdat u die niet zou kunnen vergeten. De rode man heeft dat nooit kunnen bevatten. Evenmin kan hij het zich herinneren. **Onze Godsdienst is de traditie van onze voorouders...**de dromen die de Grote Geest in de gewijde uren van de nacht aan onze oude mannen gegeven heeft en de visioenen van onze opperhoofden...**en zij is geschreven in de harten van ons volk!**

Hoe het ook zij, uw voorstel klinkt redelijk, wij zullen uw aanbod, ons land te kopen overwegen. Ik denk dat mijn volk uw voorstel zal aanvaarden en ons volk zich zal zich terugtrekken in de reservaten die u ons aanbied. Dan zullen wij afzonderlijk en in vrede leven, want de woorden van het grote blanke opperhoofd lijkt de stem van de natuur te zijn, die vanuit een ondoorgrondelijk duister tot mijn volk spreekt.

Het doet er weinig toe, waar wij de dagen die ons resten doorbrengen. Zij zullen niet talrijk zijn! **De nacht van de Indiaan is donker.** Boven de horizon staat geen enkele ster van hoop! In de verte klinkt het klaaglijke gehuil van de winden. Een wrede wraakzuchtige God schijnt het spoor van de rode man te volgen. Waar hij ook gaat, hoort hij de voetstappen van zijn meedogenloze vernietiger naderbij komen en onaangedaan bereidt hij zich voor op het einde, zoals de gewonde hinde wacht op de nadering van de jager.

Nog een enkele maan, een enkele winter en er zal niet één nakomeling over zijn van de ontzaglijke stammen om te rouwen over de graven van ons volk. Een volk wat eens, beschermd door de Grote Geest, door dit weidse land zwierf of in een gelukkig thuis woonde en dat eens veelbelovender was dan het uwe!

Maar waarom zou ik treuren om het noodlot wat mijn volk vroegtijdig treft? De ene stam volgt de andere op en het ene volk komt na het andere, zoals de golven van de zee. Het is de orde van de natuur en het heeft geen zin om iets te betreuren.

Uw tijd van verval is wellicht nog ver weg., maar zal zeer zeker komen. Want zelfs de blanke man, wiens God met hem wandelde en sprak als een vriend met een vriend, kan niet uitgezonderd worden van ons aller bestemming!

Misschien, misschien blijken wij toch broeders! Wij zullen zien, ik weet het niet, want onze wegen lijken anders dan die van u.

Wij zullen uw voorstel overwegen. Maar mochten wij het aanvaarden, dan stel ik hier en nu deze voorwaarde; dat ons het recht niet ontzegd zal worden om, wanneer wij dat maar wensen, ongehinderd de graven van onze voorouders, vrienden, familie en kinderen te bezoeken.

Maar het zal toch niet makkelijk zijn want dit land is ons heilig. Ieder stukje grond is heilig in de ogen van mijn volk. Iedere heuvel, elke vallei, elke vlakte en elk bosje is in de lang vervlogen dagen geheiligd door de een of andere droevige of blijde gebeurtenis. Zelfs de stenen, die stom en dood lijken te zijn, terwijl ze aan de oever liggen te blakeren in de zon, zijn vol herinneringen aan belangrijke gebeurtenissen in het leven van mijn volk.

Het stof van de aarde waarop u nu staat beantwoordt onze voetstappen met meer liefde dan de uwe, want het is verrijkt met het stof van onze voorouders en onze blote voeten zijn zich bewust van hun aanraking en hun medeleven.

Onze dode krijgers, liefhebbende moeders, blijmoedige meisjes en zelfs de kleine kinderen die hier woonden en hier slechts één kort seizoen gelukkig waren, houden nog altijd van deze eenzame oorden en de schaduwen verdiepen zich als bij het vallen van de avond, hun geesten wederkeren.

Als de laatste rode man verdwenen zal zijn en de herinnering aan mijn stammen voor de blanke man een mythe geworden is, dan zal het aan deze kust wemelen van de onzichtbare doden van mijn volk. Wanneer uw kinderen zich alleen wanen in de velden of in hun winkels, op de wegen of in de stilte van nog nooit betreden wouden, zullen zij niet alleen zijn. Nergens op deze Aarde is een plek voor eenzaamheid bestemd.

Als het 's nachts stil is in de straten van uw steden en dorpen en u denkt dat zij verlaten zijn, dan zullen de tallozen toestromen die ze vroeger bevolkten en die nog steeds van dit wonderschone land houden. Nooit zal de blanke man alleen zijn! Laat hem rechtvaardig zijn en mijn volk goed behandelen, want de doden zijn niet machteloos! Sprak ik van doden ? Er is geen dood ! Alleen een overgang van de ene wereld naar de andere!

Nee, het wordt ons niet gemakkelijk gemaakt. Dit glinsterende water, dat stroomt in de beken en de rivieren, is niet zomaar water. Het is het bloed van onze voorouders. Als wij het land verkopen, moet u bedenken dat het gewijde grond is, dat elke vage weerspiegeling in het heldere water van het meer spreekt van de geschiedenis van mijn volk. Het murmelende water is de stem van mijn vaders vader. De rivieren zijn onze broeders. Zij lessen onze dorst. De rivieren dragen onze kano's en voeden onze kinderen.

Als we u ons land verkopen, moet u wel bedenken en aan uw kinderen leren dat de rivieren onze broeders zijn.

Wij weten dat de bleke man onze manier van leven niet begrijpt. Voor hem is het ene stuk grond gelijk aan het andere, want hij is een vreemde, die in de nacht komt en van het land neemt wat hij nodig heeft. De aarde is niet zijn broeder, maar zijn vijand! En als hij die veroverd heeft, trekt hij verder. De blanke trekt er zich niets van aan. Hij vergeet het graf van zijn vader en het erfdeel van zijn kinderen. Hij behandelt moeder Aarde en zijn broeder Lucht als koopwaar, die hij kan uitbuiten en weer verkopen als goedkope bonte kralen. Zijn honger zal de aarde kaal vreten en slechts helse woestenij en dorre woestijnen achterlaten.

Ik begrijp het niet. Onze wegen zijn anders. **Het zien van uw steden doet pijn aan de ogen van de rode man.** Maar misschien komt dat omdat de Indiaan maar een wilde is, die niets begrijpen kan ?

Er is geen plaats om te rusten in uw steden. Geen plaats waar het openspringen van de knoppen in het voorjaar te horen is, of het geruis van de vliegende vogels. Maar misschien komt dat omdat ik een wilde ben en te dom!

Het lawaai schijnt enkel bestemd om de oren pijn te doen. En wat heeft het leven voor zin als een man niet meer de eenzame kreet van de nachtuil horen kan? Of het kwaken van de kikkers rond het meer in de avond ?

Ik ben maar een rode man ...en dom.

De Indiaan houdt van het zachte ruisen van de wind, gezuiverd door de middagregen of meedragend de reuk van de pijnbomen. De lucht is kostbaar voor de rode man. Want alles deelt en leeft in diezelfde lucht! De dieren, de planten en alle mensen! De blanke heeft geen aandacht voor de lucht die hij inademt. Als een mens die stervende is, blijkt hij gevoelloos voor alle kwalijke dampen.

Maar als wij u ons land verkopen, bedenk dan dat de lucht voor ons waardevol is. Dat de lucht zijn adem meedeelt aan al het leven dat het in stand houdt en dat de wind het zaad verspreid. De wind die mijn grootvader zijn eerste ademtocht gaf, neemt ook zijn laatste in ontvangst. Dat deze wind ook onze kinderen de levensgeest geeft.

Wij zullen dus uw aanbod in overweging nemen. Als wij op uw aanbod ingaan, stel ik **nog een voorwaarde. De blanke man dient de dieren als zijn broeders te beschouwen.**

Ik ben maar een wilde ...ik begrijp het niet.

Ik zag duizenden rottende buffels in de prairie, achtergelaten door de blanke die ze neerschoot vanuit een rijdende trein. Ik begrijp het niet. Wij doden de buffel enkel om in leven te blijven! **Wat is de mens zonder dieren?** Als de dieren weg zijn zal de mens sterven aan grote eenzaamheid! Want wat er gebeurt met de dieren, gebeurt dan ook spoedig met de mens! Alle dingen hangen samen. Wat er met de aarde gebeurt, gebeurt ook met haar kinderen. U zult hen moeten leren dat de grond onder hun voeten, de as van hun voorvaderen is. Leer hen eerbied voor de aarde, dat zij onze moeder is!

Als een man op de grond spuwt, spuwt hij op zichzelf. **Dit weten wij: De aarde behoort niet aan de mens. De mens behoort aan de aarde!**

Dit weten wij: alles hangt samen, als het bloed dat een familie verbindt.

Alles hangt met alles samen. De mens heeft het web van het leven niet geweven. Hij is slechts één draad er van. **Wat hij met het web doet, doet hij met zichzelf!**

Nee...dag en nacht kunnen niet samen gaan. Wij zullen overwegen, waarom de blanke man ons land kopen wil.... **Wat is het dat de blanke man wil kopen? Dat is wat mijn volk vragen zal. Het is zo moeilijk te begrijpen voor ons.**

Hoe kun je lucht nu kopen of verkopen ? De warmte van de aarde of de snelheid van de antilope ? Hoe kunnen wij die dingen aan u verkopen en hoe kunt u dat kopen ? Is de aarde van u om er mee te doen naar uw eigen goeddunken, alleen omdat de rode man een stuk papier tekent en het aan de blanke geeft? Als wij zelf de prikkeling van de lucht en het kabbelen van het water niet bezitten, hoe kunt u het dan van ons kopen? Kunt u de buffel terug kopen, als de laatste afgeschoten is?

Maar we zullen uw aanbod toch overwegen, want wij weten dat als wij ons land niet verkopen, de blanke man met zijn geweren komt en het met geweld in bezit neemt. Wij zijn slechts primitieven en de blanke man, nu nog menend dat hij sterk is, denkt dat hij een God, die de hele aarde bezit.

Hoe kan een mens zijn moeder bezitten?

Wij zullen uw aanbod overwegen, ons terug te trekken in het reservaat dat u voor ons volk bestemd hebt. Voor ons maakt het niet zo veel meer uit. Onze kinderen hebben hun vaders gezien in de nederlaag! Verslagen in een ongelijke strijd!

Onze krijgers hebben de schande gekend en na de nederlaag zijn hun dagen leeg geworden. Zij vergiftigen hun lichamen met zoet voedsel en sterke drank. Het maakt niet uit waar wij de rest van onze tijd doorbrengen. Het zullen er niet zoveel meer zijn.

Toch zijn we allen misschien wel broeders, want wij weten nog één ding; dat de blanke man ééns zal ontdekken dat onze God en uw God precies dezelfde zijn!

U kunt nu wel denken dat u Hem bezit, zoals u ons land wilt bezitten maar dat kunt u niet! Hij is de God van alle mensen en Zijn Hart klopt evenzeer voor de rode als voor de blanke man. Deze aarde is Hem lief en beschadigen van deze Heilige grond is het beledigen van de Schepper!

En weet: ook de blanke man zal ten onder gaan, misschien nog eerder dan alle andere stammen. Bevuil uw legerstede en u zult bezwijken in uw eigen vuil. In uw ondergang zult u vurig branden, aangestoken door de Macht van God, die u naar

dit land heeft gebracht en u de heerschappij gaf over dit gebied en over de Indiaan. Dat noodlottige einde is voor ons een geheimenis, want wij begrijpen niet waarom de buffels zijn afgeslacht, de wilde paarden zijn getemd, waarom de verste hoeken van het woud stinken naar de lucht van vele mannen en het rijpe koren op de heuvels is bedekt met praat-draden.

Waar is het struikgewas ? Verdwenen!

Waar is de adelaar? Verdwenen!

Waar is de Buffel ? Verdwenen!

Wat betekent het, afscheid te nemen van de snelle pony en de jacht ? Het einde van het leven zelf en het begin van de ondergang!

God gaf u de heerschappij over de dieren, de bossen en met een bijzondere bedoeling ook over de rode volk. Maar dat lot is een geheimenis voor de rode man. Misschien dat wij het zouden kunnen begrijpen als we wisten, waarover de blanke droomt! Van welke Hoop en verwachting hij zijn kinderen vertelt tijdens de lange winteravonden. Welke visioenen hij graveert in hun harten, opdat zij verlangend uitzien naar de dag van morgen. ...

Maar wij zijn slechts wilden !

De dromen van de blanke zijn voor ons verborgen en omdat zij onzichtbaar zijn, zullen wij onze eigen weg gaan. Want boven alles eerbiedigen wij het recht van elke man, te leven zoals hij wil,..., hoe verschillend ook van het leven van zijn broeder.

Wij hebben zeer weinig gemeen. Als wij instemmen met uw aanbod, zal dat zijn om het reservaat veilig te stellen dat u ons hebt beloofd. Daar zullen wij onze laatste dagen misschien door kunnen brengen, zoals wij dat willen. Als de laatste rode man verdwenen zal zijn van deze aarde en de herinnering aan hem nog slechts een schaduw is van een wolk boven de prairie, dan nog zullen deze stranden en deze bossen bewoond zijn door de geesten van mijn volk! Want zij hebben het land lief! Zoals een nieuwgeborene zijn moeders harteklop lief heeft.

Als wij ons land verkopen, bemin het dan zoals wij het hebben bemind. Zorg er voor zoals wij er voor hebben gezorgd. Bewaar in uw hart de herinnering aan het land, zoals het is op de dag, waarop u het in bezit neemt. En met alle kracht van uw geest en hart, bewaar het voor uw kinderen en heb het lief. Zoals God ons allen lief heeft.

Eén ding weten wij: onze God is dezelfde God! Deze aarde is hem dierbaar. En ook de blanke man kan niet ontkomen aan ons aller lot.

Misschien ... misschien zullen wij tenslotte toch nog broeders zijn ... Eens zullen we het zien.

Mitakuye oyasin.

(‘Al mijn verwanten ’)

Vertaald en bewerkt door Linsky .

De Groene Belg-Abonnement

Voor ieder met beperkt budget: 10 tot 25 Euro / jaar

Gewoon abonnement: 50 Euro / jaar

Steunabonnement: 75 of 100 of ... Euro / jaar

Abonnement te betalen op BE13-4253-1567-1139 - BIC: KREDBEBB

van vzw Mediadoc, Broux 73, 4830 Limbourg www.mediadoc.be - www.degroenebelg.be

De Groene Belg is een onafhankelijke uitgave van vzw Mediadoc. Voor alle correspondentie: mediadoc.diva@skynet.be